

[Formanden.]

for offentlige arbejder at stille følgende spørgsmål:

„Hvad agter ministeren at gøre for at fjerne den forskelsbehandling, unge under faglig uddannelse er udsat for i forhold til studerende ved højere læreanstalter i forbindelse med studierejser med charterfly?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlggaard): Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om almindelig arbejderbeskyttelse. (*Almindelig revision*), forslag til lov om ændring af lov om arbejderbeskyttelse inden for handels- og kontorvirksomhed. (*Almindelig revision*) samt forslag til lov om ændring af lov om arbejderbeskyttelse inden for landbrug, skovbrug og gartneri. (*Almindelig revision*).

Den 16. februar i år fremsatte jeg forslag til love om visse ændringer i arbejderbeskyttelseslovene; ændringer, som jeg på grund af deres særlig presserende karakter havde fundet det rigtigst at udtage til forlods og særskilt behandling her i det høje ting.

Jeg oplyste samtidig, at jeg fra arbejdsrådet havde modtaget indstilling om en lang række ændringer i arbejderbeskyttelseslovene, som repræsentanter for arbejdsmarkedets hovedorganisationer m. fl. var blevet enige om ved et samarbejde inden for arbejdsrådets rammer, og at den tekniske gennemgang i ministeriet af disse ændringsforslag meget snart ville være afsluttet.

Dette er nu tilfældet, og de hermed fremsatte lovforslag tilsligter således en almindelig revision af de 3 arbejderbeskyttelseslove. Herom vil jeg gerne bemærke følgende:

Det primære formål med lovgivningen om arbejderbeskyttelse er ved forebyggelse af ulykkes- og sundhedsfare på arbejdspladser og i virksomheder mest muligt at begrænse ulykker og lidelser og derved som et mere subsidært formål at fremme produktiviteten og nedbringe de omkostninger, som for den enkelte og samfundet følger af arbejdsulykker og skade på liv eller helbred.

Det er derfor nødvendigt, at denne lovgivning med mellemrum revideres, således at reglerne kan tilpasses bedst muligt til de ændringer, som stadig finder sted i produktions- og arbejdsforhold som følge af tekniske forandringer og af almindelige ændringer af forholdene i samfundet.

Dette er da også baggrunden for, at socialministeriet, under hvilket arbejderbeskyttelsen dengang henhørte, efter at de 3 arbejderbeskyttelseslove af 11. juni 1954 havde været i kraft i nogle år, tog spørgsmålet om en almindelig revision af disse love op på grundlag af de erfaringer, som i den forløbne tid måtte være indhøstet af de interesserede parter: arbejdstilsynet, arbejdsgivere og arbejdere og ministeriet selv.

De forslag til lovændringer, som hermed forelægges for det høje ting, er derfor ikke udtryk for teoretiske overvejelser med principielle ændringer af lovenes systematik og indhold til følge. Det drejer sig om en række forslag med meget forskellig begrundelse, bl. a. de praktiske erfaringer om lovreglernes anvendelse og anvendelighed i praksis, udviklingen på overenskomstområdet, som med rimelighed skønnes at burde følges op af lovgivningen, og endelig den almindelige udvikling i levestandarden og de almindelige anerkendte krav til social sikkerhed og tryghed m. v.

Hvad angår de enkelte forslag og deres begrundelse, må jeg derfor henvise til lovforslagene og bemærkningerne hertil; men jeg skal dog kort omtale en række ændringsforslag, som jeg finder særlig grund til at fremhæve.

Blandt forslagene til ændring af lov om almindelig arbejderbeskyttelse gælder dette således:

De meget vidtgående lempelser fra de almindelige krav i lovens § 13 til arbejdslokalernes indretning m. v., som i medfør af denne bestemmelse og lovens § 77 gælder for ældre virksomheder og for små virksomheder (med indtil 3 arbejdere), foreslås ophævede, dog med visse begrænsninger for så vidt angår bestemmelserne om loftshøjde, gulvdybde og dagslys.

Reglerne i lovens § 17 om leverandørers, sælgeres og udstilleres ansvar for maskinens indretning foreslås reviderede med henblik på en ratifikation af ILO-konvention nr. 119 om sikring af maskineri (1963).